

De voorbije weken werd eens te meer duidelijk dat de Europese instellingen de weg kwijt geraakt zijn. Discussies over bijvoorbeeld de inzet van glyfosaat ontsproten volledig onder druk van emotioneel geroep, vrijhandelsakkoorden krijgen voorrang op de situatie van de eigen Europese landbouwers, rapporten die erop wijzen ten spijt, en het toekomstig landbouwbeleid lijkt nu reeds een bepaalde richting uitgestuurd te worden: nog groener. Voor de zoveelste keer zet Europa ons in ons hemd... De Europese Unie ontstond ooit vanuit de economische gemeenschap voor kolen en staal met als doel de Europese landen er na de tweede wereldoorlog er weer bovenop te helpen door hen opnieuw en beter te doen samenwerken. De Amerikanen en de Russen hadden immers stevig hun voet gezet op het Europese vasteland en daar moest een reactie op komen. Al snel kwam er het gemeenschappelijk landbouwbeleid (het GLB) met als doelstellingen om te voorzien in

eigen voedselproductie en om te zorgen dat landbouwers een deftig inkomen konden opbouwen uit hun activiteiten. Dat eerste lukte uitstekend, het tweede lijkt vandaag niet meer evident. We hebben door de jaren heen verschillende versies van het gemeenschappelijk landbouwbeleid de revue zien passeren en steeds weer moest de boer of tuinder zich schikken naar beleidskeuzes die met de dag onbegrijpelijker geworden waren én zijn. Van de Europese landbouwer wordt vandaag de dag verondersteld dat hij kan concurreren op de wereldmarkten zonder dat de Europese Commissie stil staat bij de vraag of wij dat wel kunnen, laat staan willen? Wij werken met hoge standaarden dan elders in de wereld, hebben hoger opgelegde maatschappelijke verwachtingen en allerhande randvoorwaarden waar een extra prijskaartje aan vasthangt. Marktafscherming en -ondersteuning werden Europees afgebouwd, productiebeperkingen evenzeer en het gevolg kennen we: grotere prijsvolatiliteit en grotere onzekerheden voor de producenten. Er werden en worden weliswaar allerhande verzekeringssystemen uitgewerkt, maar die dekken bijlange niet de lading. Daarbovenop kwam en komt ook na 2020 een doorgedreven vergroening van het GLB, dat stilaan een gemeenschappelijk omgevingsbeleid lijkt te worden, aangestuurd door mensen die denken in termen van "maatschappelijk verantwoord beleid" en "duurzaamheidscriteria". Men vergeet echter één ding: dat de land- en tuinbouwer beter zijn boterham zal moeten kunnen verdienen om de extra verwachtingen die in hem gesteld worden op het vlak van vergroening en verduurzaming te kunnen waarmaken. Nooit was het gat tussen de gemiddelde inkomens van niet-landbouwers en landbouwers zo groot, nooit kon een gewone burger zich meer veroorloven in de vrijetijdssfeer dan vandaag, nooit was voedsel zo overvloedig aanwezig als vandaag, nooit was voedsel zo goedkoop als vandaag.

Bij de lopende besprekingen voor het vrijhandelsakkoord met de Mercosur-landen (Argentinië, Brazilië, Uruguay, Paraguay en waarnemend lid Venezuela) laat de Europese Unie opnieuw de broek zakken tot een bedenkelijk laag niveau om toch maar te kunnen uitpakken met een akkoord dat andere sectoren zal dienen. De besprekingen lopen sinds 1999 en landbouwproducten zoals vlees en suiker zien de Zuid-Amerikanen maar wat graag richting Europa ingescheept worden. De Europese Commissie is bij de volgende ronde van de besprekingen, begin december, zinnens om suiker en vlees niet langer als "gevoelig product" te beschouwen. Als dat gebeurt, dan wordt de deur opengezet voor de import van die producten aan dumpingprijzen. De gevolgen kennen jullie allemaal: afbouw van de eigen Europese productie en dumpen aan ontoelaatbare prijzen. Eén groep zal de rekening betalen: wij.

Hoog tijd dus om op alle fronten politici wakker te schudden en de Europese Commissie tot andere inzichten te brengen. Wij zullen in ieder geval ons werk doen om jullie belangen hard te verdedigen. Hopelijk zij dan ook in de gesprekken met de Zuid-Amerikanen.

Hendrik Vandamme

@ voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 20 | fax (051)24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051) 26 08 20 | fax (051) 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 29 | fax (051)24 25 39
www.absvzw.be | vabs@absvzw.be

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
T (051)26 08 30 | fax (051)24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be

www.absvzw.be

BOERENFRONT
Van Benedenlaan 32 | 2800 MECHELEN
Tel. (015)45 12 28 | Fax (015)45 12 08